

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

X. Ad easdem providentiae divinae rationes videtur pertinuisse, ut
Ecclesia Christi in Prussia recens plantata, per Deiparam, & sacram ipsi
Lindam foveretur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

CAPUT X.

Ad eandem providentia divina rationes videtur pertinuisse, ut Ecclesia Christi in Prussia recens plantata, per Deiparam, & sacram ipsi Lindam fovetur ac propagaretur.

POSTEAQUAM Christus Dominus, Ecclesiam per se, discipulosque suos in terris plantatam, deserere, & decurso peregrinationis suæ stadio, cælis sese redere, ad dexteram Patris æterni confessurus, necesse quodammodo habuit; mirum videri poterat, quid ita Deiparam Matrem suam, in eodem peregrinationis terrenæ stadio reliquerit! longè enim verò dignissima, & jam olim merita illa erat, ut illos à morte resurgentium, Matth. 27. 53. & triumphali pompâ simul cum Christo ascendendum cuneos, Psalm 67. 19. non comitaretur modò, verùm & longissimo antereverteret intervallo. Verùm eæ tum caritatis, tum providentiæ divinæ erant rationes, ut Filio recens plantatam in terris Ecclesiam deserente, Mater necdum desereret; quin imò vicariam quodantenus operam navando, teneras, & vixdum fixas humi plantas, solidaret. Apostoli (inquit ad veterum Patrum mentem in Historia Deiparæ Christophorus de Castro cap. 18.) *Feliciter secum actum existimabant, omnes, quòd Jesu ad dexteram Patris confidente, Mater eius in terris superstes remaneret; cuius precibus germinans promoveretur Ecclesia, consiliis juvaretur, ac denique documentis erudiretur.* Et S. Brigitta in sermone Angelico cap. 19. *Ascendente Filio ad suum Regnum, Virgo MARIA in hoc mundo ad bonorum consolationem & errantium correctionem, remanere permessa est. Erat enim Magistra Apostolorum, confortatrix Martyrum, Doctrix Confesso-*

rum, clarissimum speculum Virginum, consolatrix Viduarum, in coniugio viventium saluberrima monitrix, atque omnium in fide Catholica perfectissima roboratrix. Apostolis namque ad se venientibus, omnia, quae de suo Filio perfecte non noverant, revelabat, & rationabiliter declarabat. Et longè antè Euleb Emissenus, vel alius sub hoc nomine, lerm. 2. Omnia verba haec in corde suo ideo conferebat, nobisq; conservabat, & memoria mandabat, ut postea ipsa docente, ipsa narrante, & nuntiante scriberentur, & in universo mundo predicarentur, cunctisq; nationibus nuntiarentur. Ab ipsa haec Apostoli audierunt, & ipsa dictante scripserunt, nobisq; legenda mandaverunt. Nam uti S. Ernestus primus Pragensium Archiep. cap. 14. sui Marialis scribit, Mariae omnium Sanctorum humillima, multò meliori modo quàm Paulo, data est gratia, & angelizare investigabiles divitias gratiae Christi; & illuminare omnes, quae sit dispensatio sacramenti absconditi saeculi in DEO: ut innotescat Principibus & Potestatibus in caelestibus, per Ecclesiam multiformis sapientia Dei. Denique non desunt è lectariis, qui eam Deiparae laudem haud negent. In Chronico Carionis, per Melancthonem & Peucerum aucto, ad XLIII. Christi Annum, cum de morte Deiparae memorant: Fuit, inquit, & vidit initia Ecclesia eius temporis, multa ingenita miracula & supplicia Sanctorum; & consiliis suis rexit apostolos. Sed & ipsi Apostoli ceterique Discipuli omnes, eam Deiparae, ex huius vitae statione decedenti, unâ voce laudem tribuerunt, si quidem fides Ecclesiae Graecae tribuenda est; & quidni, nisi ab improbis & perfidis, tribuatur? Sic enim in Mem

(a) ipse

(a) ipsam Deiparam alloquuntur. Aderant inter Discipulos, Dionysius Areopagita, Hierotheus quoque ac Timotheus, uti Antistites intelligentiâ rerum divinarum illustres. Hi omnes Virginem ad hunc modum allocuti sunt. Te, ô Domina, in hoc mundo degentem, non secus, atque ipsum Dominum & Magistrum nostrum, intuentes, solatio & gaudio effuebamus. Quod si patrocinium DEIPARÆ, tantopere fuit utile, ut necessarium videri posset universæ Christi Ecclesiæ, quid ni & recens in Prussia fundata? præsertim, cum DEIPARÆ ope, per Marianos Theutonici Ordinis Milites potissimum esset plantata? Ergo, cum aliis pluribus in Prussia locis, tum verò apud Lindam Marianam, quasi quoddam gratiarum Tribunal Deipara fixit; quò omnibus latè pateret aditus; & tantum inde quisque caperet beneficiorum, quantum ad sua, vel potius DEIPARÆ que vota laxasset animorum sinum. Si enim perinde prompti parati que ad capiendum essent animorum nostrorum sinus, atque effusæ sunt ad largiendum benignissimi in nos Numinis manus, nusquam tot modis ac viis, quibus DEI in nos beneficia redundant, esset opus. Verum enim verò, ut ii, quibus palatum, vitio aliquo obbruit, variis ad excitandam orexin condimentis cupediis que opus habent; ita nobis ad accendenda rerum divinarum vota, laxandos que ad beneficia sinus, opus est aliquo bonorum irritamento. S. Salvianus lib. 2. ad Eccles. Cathol. *Extendit Deus super spes nostras, munera sua; & quod est maximum ac rarissimum, dona illius etiam tua vota*

D 3

ta vi-

(a) σὲ, θεοποινα, μένσσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν θεοπότην ἡμῶν καὶ διδασκαλὸν βλέποντες προεμυθύμεθα.

ta vicerunt. Et Basilii Seleuciae orat. 2. Parturiens beneficentia sua munera & habere clausum penes se thesaurum impotens, non est contentus prioribus, neque rebus antè dilargitis sua dona circumscribit. Quod cum per se facere posset, plerumque per Sanctos, ac potissimum per B. V. facit, juxta illud Cant. 5. *Manus eius tornaciles*, sive, ut alii legunt: *Manus eius sphaera caelestes*: quia per caelites, non secus ac per sphaeras caelestes donorum suorum influxus effundit, maxime per B. V. quia, ut S. Anastasius Synaita lib. 3. Hexam. ait, *versatus est Christus cum proprio orbe, nempe cum MARIA*. Placuit igitur supremo Numini ad orexin rerum divinarum in mortalibus identidem excitandam, loca certa beneficiis divinis illustria, eorundem oculis objicere; ut eorum locorum, beneficiorumque in iis divinitus concessorum, fulgor, primum quidem oculorum, tum verò intimam animorum perstringeret aciem mortalesque cognoscerent, quò, & ad averruncandos corporis animique morbos, & ad postulanda cumulatissimeque haurienda, Divinae liberalitatis beneficia sese reciperent. Quo autem consilio, vel potius, quàm causa, hoc aliove potius loco istos liberalitatis beneficentiaeque suae aperiat fontes, quis vel divinando edisserat? *Ubique quidem Deus est*, inquit more suo gravissimè sapientissimeque D. Augustinus (a) & nullo continetur, vel includitur loco; verumtamen ad ista, qua hominibus visibilibus nota sunt, quis potest consilium eius perscrutari, quare in aliis locis haec miracula fiant, in aliis locis non fiant? Multis enim notissima est sanctitas loci, ubi B. Felicis Nolensis corpus conditum est; qui

(a) Epist. 137.

voluit, ut pergerent, quia inde vobis facilius fideliusq; scri-
 bi potest, quidquid in aliquo eorum fuerit divinitus propa-
 larum. Nam & nos novimus Mediolani, apud memoriam
 Sanctorum, ubi mirabiliter & terribiliter Damones con-
 fitentur, furem quendam, qui ad eum locum venerat, ut
 falsum iurando deciperet, compulsus fuisse confiteri fur-
 tum, & quod abstulerat, reddere. Nunquid non & Africa
 sanctorum Martyrum corporibus plena est? Et tamen nus-
 quam hic scimus talia fieri. Sicut enim, quod Apostolus di-
 cit, non omnes Sancti habent dona curationum, nec om-
 nes habent dyudicationem spirituum; ita nec in omnibus
 Memoriis Sanctorum ista fieri voluit, qui dividit propria
 unicuiq; prout vult. Sicut igitur in confesso est, nulli
 aut loco aut rei creatæ divinam obstringi sive po-
 tentiam, sive beneficentiam (neque tamen prohibe-
 ri, quo minus certis sive sanctis cælitibusque suis, sive
 etiam locis ab se delectis, certas quasi addicat bene-
 faciendi opitulandique facultates) ita pariter, hoc
 etiam (uti Cottonus (a) inquit) concedi oportet, ibi esse
 DEI beneficia & caelestia dona quærenda, ubi illa benignè
 ostentat; & ubi magnificentius, sua fontes humanitatis &
 liberalitatis aperit: idque sine ullo metu erroris atque
 fraudis; cum ea loca, aut calites honorantur, quos ipse
 Deus suis muneribus & favore insigniter cohone-
 stat.

D 4

CAPUT

(a) lib. II. instit. cap. 24.